REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-2332/2025-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Vlatki Toplak, kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga višeg sudskog savjetnika-specijaliste Lidije Đogaš Batovanja, u pravnoj stvari tužiteljice Željke Bajzek iz Sesveta, Mariborski odvojak 18, OIB 80748306748, zastupane po punomoćniku Ivanu Maloča, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, OIB 26187994862, radi naknade štete, nakon održane i zaključene javne i glavne rasprave dana 15. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, dana 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženiku isplatiti tužiteljici iznos od 1.630,00 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 11. lipnja 2025. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, potom isplatiti iznos od 2.421,00 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim:
- na iznos od 300,00 eura od dana 23. prosinca 2024. do isplate,
- na iznos od 840,00 eura od dana 10. siječnja 2025. do isplate,
- na iznos od 184,00 eura od dana 21. siječnja 2025. do isplate,
- na iznos od 300,00 eura od dana 27. siječnja 2025. do isplate,
- na iznos od 182,00 eura od dana 7. ožujka 2025. do isplate,
- na iznos od 194,00 eura od dana 14. ožujka 2025. do isplate,
- na iznos od 166,00 eura od dana 25. ožujka 2025. do isplate,
- na iznos od 102,00 eura od dana 27. ožujka 2025. do isplate,
- na iznos od 153,00 eura od dana 4. travnja 2025. do isplate,

i to po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

r i j e š i o j e

I Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 2.143,16 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 29. listopada 2026. kao dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

II Tužba je djelomično povučena za iznos od 620,00 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 11. lipnja 2025. do isplate.

III Odbija se tuženik u cijelosti sa zahtjevom za naknadom troškova postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi i tijekom postupka navodi kako je dana 12. studenog 2024. stradala kao kupac u dućanu Super Konzum koji se nalazi u Sesvetama, Bjelovarska 48 B na način da se zbog mokrog i skliskog poda poskliznula i pala uslijed čega je zadobila tešku ozljedu koljena zbog koje je bilo potrebno operativno liječenje, pobliže opisano u priloženoj medicinskoj dokumentaciji. Navodi kako je u vrijeme štetnog događaja predmetni dućan Super Konzum u Bjelovarskoj 48 B bio osiguran policom kod tuženika broj 078700113248, a predmet se vodio pod brojem 70 IMOD 552502024. Tuženik je zatražio i uz suglasnost tužiteljice dobio video snimku predmetnog štetnog događaja. Nakon provedenog liječenja kod tužiteljice su zaostale trajne posljedice u vidu smanjene pokretljivosti koljena desne noge te vanjske nestabilnosti ivera, zbog čega je kod iste nastupilo i naruženje u vidu šepanja i ožiljaka. Slijedom navedenog, tužiteljica zahtijeva isplatu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku i imovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i to s naslova pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 1.800,00 eura, s naslova pretrpljenog straha iznos od 1.500,00 eura, za duševne boli zbog smanjenja životnih aktivnosti 2.000,00 eura, s naslova tuđe pomoći i njege 950,00 eura te s naslova naruženosti 1.000,00 eura odnosno ukupno iznos od 7.250,00 eura.
2. Kako je tuženik prethodno tužiteljici isplatio nesporan iznos od 4.835,00 eura na ime neimovinske štete te iznos od 165,00 eura na ime imovinske štete, tužiteljica sada na ime neimovinske štete potražuje iznos od 1.465,00 eura te na ime imovinske štete iznos od 785,00 eura.
3. Nadalje, tužiteljica navodi kako je zbog saniranja pretrpljene ozljede imala troškove liječenja te temeljem čl. 1095. Zakona o obveznim odnosima potražuje za troškove provedene fizikalne terapije iznos od 2.421,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama na iznos od 300,00 eura po računu 941/P1/1 od 23. prosinca 2024. do isplate, na iznos od 840,00 eura po računu 76/P1/1 od 10. siječnja 2025. do isplate, na iznos od 184,00 eura po računu 482/1/1 od 21. siječnja 2025. do isplate, na iznos od 300,00 eura po računu 249/P1/1 od 27. siječnja 2025. do isplate, na iznos od 182,00 eura po računu 644/C/1 od 7. ožujka 2025. do isplate, na iznos od 194,00 eura po računu 755/C/1 od 14. ožujka 2025. do isplate, na iznos od 166,00 eura po računu 861/C/1 od 25. ožujka 2025. do isplate, na iznos od 102,00 eura po računu

209/C/2 od 27. ožujka 2025. do isplate, te na iznos od 153,00 eura po računu 989/C/1 od 4. travnja 2025. do isplate. Slijedom svega navedenoga tužiteljica predlaže da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom se nalaže tuženiku da tužiteljici platina ime naknade štete iznos od 2.250,00 eura sa zateznim kamatama koje teku od dana 11. lipnja 2025. do isplate te na ime imovinske štete za troškove liječenja iznos od 2.421,00 eura sa zateznim kamatama koje teku na iznos od 300,00 eura po računu 941/P1/1 od 23. prosinca 2024. do isplate, na iznos od 840,00 eura po računu 76/P1/1 od 10. siječnja 2025. do isplate, na iznos od 184,00 eura po računu 482/1/1 od 21. siječnja 2025. do isplate, na iznos od 300,00 eura po računu 249/P1/1 od 27. siječnja 2025. do isplate, na iznos od 182,00 eura po računu 644/C/1 od 7. ožujka 2025. do isplate, na iznos od 194,00 eura po računu 755/C/1 od 14. ožujka 2025. do isplate, na iznos od 166,00 eura po računu 861/C/1 od 25. ožujka 2025. do isplate, na iznos od 102,00 eura po računu 209/C/2 od 27. ožujka 2025. do isplate, te na iznos od 153,00 eura po računu 989/C/1 od 4. travnja 2025. do isplate, sve u roku od 15 dana te uz naknadu troškova postupka tužiteljici.

4. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje nastanak predmetnog štetnog događaja i pasivnu legitimaciju, kao i odgovornost za isti. Ističe kako je nesporno da je u mirnom postupku isplatio tužiteljici na ime naknade štete nesporni iznos od 4.835,00 eura na ime neimovinske štete, iznos od 165,00 eura na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu te iznos od 1.566,26 eura na ime izgubljene zarade, čime smatra kako je navedenom isplatom tužiteljici u cijelosti popravljena šteta nastala u predmetnom štetnom događaju. Time spori visinu tužbenog zahtjeva preko nesporno isplaćenog iznosa, a u cijelosti spori zatražene troškove liječenja za koje smatra da je tužiteljica mogla napraviti u sklopu ustanova koje su u sustavu HZZO-a. Slijedom navedenog, tuženik predlaže da sud nakon provedenog postupka odbije tužiteljicu s tužbenim zahtjevom u cijelosti preko isplaćenog nespornog dijela.

5. Nadalje, tužiteljica je tijekom postupka, a nakon zaključenja prethodnog postupka (zaključen dana 13. ožujka 2026. – list 59-60 spisa) te provedenog medicinskog vještačenja po vještaku dr. Miljenku Franiću uredila tužbeni zahtjev podneskom od 2. lipnja 2026. kojim potražuje isplatu ukupnog iznosa od 3.035,00 eura (na ime neimovinske štete za povredu prava osobnosti i za tuđu pomoć i njegu iznos od 2.650,00 eura, te za troškove liječenja iznos od 385,00 eura) sve sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama kao u točki II. izreke, uz naknadu troškova postupka tužiteljici.

6. Sud ukazuje kako predmetno uređenje tužbenog zahtjeva ne predstavlja preinaku tužbenog zahtjeva u smislu čl. 191. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje ZPP), budući je podneskom od 2. lipnja 2026. tužiteljica uredila tužbeni zahtjev na način da potražuje iznos 4.051,00 eura (iznos od 1.630,00 eura na ime neimovinske štete, te imovinske za tuđu pomoć i njegu i iznos od 2.421,00 eura na ime troškova liječenja), dok je prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom potraživala iznos od 4.671,00 eura (iznos od 2.250,00 eura na ime neimovinske štete, te imovinske za tuđu pomoć i njegu i iznos od 2.421,00 eura na ime troškova liječenja). Naime, odredbom čl. 191. st. 3. ZPP-a propisano je kako tužba nije preinačena ako je tužitelj promijenio pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, ako je smanjio tužbeni zahtjev ili ako je promijenio, dopunio ili ispravio pojedine navode, a čemu je ovdje slučaj. Međutim sniženje tužbenog zahtjeva predstavlja djelomično povlačenje tužbe za koje je uvijek potreban pristanak tuženika (VSRH na sjednici od 26. travnja 2021.).

7. Kako se tuženik nije protivio djelomičnom povlačenju tužbe učinjenom podneskom od 2. lipnja 2026. već je predložio odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice preko primjerenog iznosa, to je sud meritorno odlučio o konačno postavljenom tužbenom

zahtjevu, dok je u odnosu na povučeni dio sukladno čl. 193. st. 2. ZPP-a, odlučeno kao u točki II. rješenja.

8. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u odštetni zahtjev po osiguranju od odgovornosti, odgovor tuženika na odštetni zahtjev, obrazloženi odgovor na odštetni zahtjev, odgovor na prigovor, e-mail korespondenciju, medicinsku dokumentaciju tužiteljice, račune sa lista 32-50 spisa, potvrdu o izgubljenoj zaradi, te je proveden dokaz saslušanjem tužiteljice kao stranke i dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku dr. Miljenku Franiću.

9. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći sve provedene dokaze sukladno čl. 8. ZPP-a, u njihovoj ukupnosti i svaki zasebno, ovaj sud smatra tužbeni zahtjev tužiteljice osnovanim kao u izreci presude.

10. Između stranaka nije sporan nastanak štetnog događaja, aktivna i pasivna legitimacija, te odgovornost osiguranika tuženika za nastanak štetnog događaja niti da su tuđu pomoć i njegu tužiteljici u vrijeme oporavka od predmetnog štetnog događaja pružali ukućani (stranke navedeno učinile nespornim na ročištu 13. ožujka 2026.), niti zaostalo naruženje slabijeg stupnja što su stranke učinile nespornim na ročištu održanom 8. lipnja 2026. Nesporno je i da je tuženik u mirnom postupku isplatio tužiteljici iznos od 4.835,00 eura na ime neimovinske štete, iznos od 165,00 eura na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu te iznos od 1.566,26 eura na ime izgubljene zarade.

11. Među strankama je sporna visina utuženog potraživanja na ime cjelokupne štete koja je predmet ovog postupka preko nesporno isplaćenog iznosa, te potraživanje tužiteljice na ime troškova liječenja.

12. Radi utvrđenja visine neimovinske i imovinske štete na ime tuđe pomoći i njege, te radi utvrđenja opravdanosti troškova liječenja, sud je proveo dokaz saslušanjem tužiteljice kao stranke, te medicinskim vještačenjem po vještaku dr. Miljenku Franiću.

13. Tužiteljica u svom iskazu navodi kako je vezano za predmetni štetni događaj imala ozljedu na koljenu desne noge gdje je uslijed navedenog događaja završila na hitnom prijemu u bolnici te je pri tome odmah bio indiciran operativni zahvat, od kojeg se odustalo jer tužiteljica ima reumatoidni artritis. Potom je nosila longetu 14 dana, a po skidanju iste ozlijeđeno koljeno je bilo izuzetno nestabilno. Po odlasku kod liječnika radi dogovora o daljnjem tijeku liječenja kao jedan od eventualnih načina reparacije zadobivene ozljede predložena je i proteza na koljenu koja se također postavlja operativnim zahtjevom no predloženo je da se počne sa fizikalnom terapijom u nekoliko ciklusa kako bi se provjerilo stanje koljena nakon istog. Nakon što je provela nekoliko ciklusa fizikalne terapije (ne sjeća se točnog broja zbog proteka vremena), otišla je na novi pregled kod liječnika koji je predložio postavljanje navedene proteze uz napomenu da je prognoza istog liječnika i nakon postavljanja proteze bila dosta nesigurna i negativna. Uslijed navedenog odlučila se posjetiti privatnu polikliniku gdje joj je liječnik isprao navedeno koljeno i otpustio patelu kako ista ne bi bila jako zategnuta, te potom odredio novu fizikalnu terapiju. Ističe kako u ovom predmetu ne potražuje troškove navedenog operativnog zahvata već isključivo provedenih fizikalnih terapija. Kada se nakon skidanja longete htjela naručiti na fizikalnu terapiju rečeno joj je da se prijavi redovnim putem HZZO-a no da ne znaju kada će doći na red, a poučena iskustvom i znanjem nije zbog stanja koljena mogla čekati te je slijedom navedenog liječnika zatražila preporuku za dobrog fizikalnog terapeuta i tako je odradila fizikalne terapije privatnim putem. Napominje kako joj je dr. Hudec, a potom i dr. Janković naglasio kako je od iznimne važnosti da fizikalnu terapiju provodi kod stručne osobe upravo iz razloga jer ima reumatoidni artritis i zbog specifičnosti same ozljede. Također ističe kako i danas ide 3 puta tjedno na fizikalnu terapiju kako bi navedeno koljeno držala u funkcionalnom stanju, a tegobe osjeća i danas na način da osjeća bolove u koljenu, da joj posebnu poteškoću

predstavlja hodanje po stepenicama, da pazi na svaki korak, posebice pazi na oštećenja na cesti ili pločniku, a sve iz straha od ponovne ozljede i pogoršanja zdravlja. Nadalje u odnosu na zaostalo naruženje ističe kako joj isto predstavlja poteškoću u smislu izgleda istog jer su na nekim dijelovima koljena jasno vidljiva udubljenja, a navedeno posebice dolazi do izražaja u toplijim mjesecima.

14. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz tužiteljice kao stranke obzirom je ista iskazivala životno i logično te u suglasju sa priloženom medicinskom dokumentacijom u spisu kao i sa ostalom dokumentacijom temeljem koje potražuje naknadu neimovinske i imovinske štete te za troškove liječenja (račune sa lista 32-50 spisa), a i u suglasnosti sa nalazom i mišljenjem vještaka kako to sud pojašnjava u nastavku ove presude.

15. Tako iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Miljenka Franića od 20. svibnja 2026. proizlazi kako je tužiteljica u predmetnom štetnom događaju zadobila tjelesnu ozljedu udarac u koljeno. Navodi kako je tužiteljica liječena i obrađivana po traumatologu, ortopedu i fizijatru te da je provedeno operacijsko liječenje i fizikalna terapija. Nakon završenog liječenja kod tužiteljice su zaostali povremeni bolovi i nestabilnost desnog koljena u 2 ravnine, kao i ograničene kretnje desnog koljena u slabijem stupnju. Ističe kako svoj nalaz i mišljenje temelji na kompletnoj medicinskoj dokumentaciji i na temelju kliničkog pregleda koji je obavio za potrebe izrade vještva. Navedena ozljeda koje je tužiteljica zadobila u štetnom događaju je u uzročno-posljedičnoj vezi sa predmetnim štetnim događajem. Vještak je mišljenja da se zdravstveno stanje tužiteljice u svezi štetnog događaja s ortopedsko traumatološkog stajališta stabiliziralo 20. svibnja 2025., a uzevši u obzir karakter zadobivene ozljede te priloženu medicinsku dokumentaciju. Troškovi liječenja odnosno priloženi računi su opravdani. Trajne posljedice nakon navedene ozljede desnog koljena smanjuju životnu aktivnost tužiteljice za 8% te će u tom postotku morati ulagati pojačane napore u svakodnevnom životu i radu. Vještak dalje navodi kako je tzv. primarni strah koji se javio u samoj situaciji tjelesnog ozljeđivanja bio vrlo intenzivan i kratkotrajan. Takozvani sekundarni strah koji je proistekao iz tjelesnih ozljeda i njenih posljedica jačeg intenziteta je bio prisutan 2 dana, srednjeg intenziteta 20 dana, slabijeg intenziteta 40 dana. Bol jakog intenziteta imao je 3 dana, srednje jakog intenziteta 20 dana, a manjeg intenziteta još 40 dana. Tuđa pomoć i njega tužiteljici je bila potrebna kod kućnih poslova, održavanja osobne higijene, odlaska kod liječnika te na fizikalnu terapiju i to 2 sata dnevno kroz 30 dana liječenja. U periodu od 30 dana bila je potrebna pomoć druge osobe u prosjeku od 1 sat dnevno. Naruženost slabijeg stupnja je zaostala obzirom na vidljive i opisane ožiljke na desnom koljenu (3 ožiljka nakon artroskopije).

16. Tuženik je prigovorio nalazu i mišljenju vještaka u dijelu u kojem isti navodi kako su troškovi liječenja opravdani, slijedom čega je sud pozvao vještaka na dopunsko očitovanje te se vještak dana 9. kolovoza 2026. pisano očitovao na način da su provedeno operacijsko liječenje i fizikalna terapija tužiteljice bili potrebni te da su troškovi liječenja opravdani no da su se mogli obaviti u sustavu HZZO-a.

17. Stranke nisu prigovarale navedenom nalazu i mišljenju vještaka niti dopunskom očitovanju istih.

18. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka dr. Miljenka Franića obzirom je isti izrađen po stručnoj osobi nakon izvršenog uvida u potrebnu dokumentaciju i osobni pregled tužiteljice, a nalaz i mišljenje, kako prvotno izrađeni tako i dopunski, valjano je obrazložen, dan u suglasju sa suvremenim dostignućima medicinske znanosti. Naime, vještak je detaljno opisao ozljede koje je tužiteljica zadobila nalazeći uporište za ocjenu istih u medicinskoj dokumentaciji i osobnom pregledu tužiteljice, te je na temelju nedvojbeno utvrđenih ozljeda dao ocjenu fizičkih bolova, straha, zaostalih trajnih posljedica i naruženja te potrebom i opsegom tuđe pomoći, kao i u odnosu na opravdanost troškova liječenja, slijedom čega je

predmetno vještačenje u cijelosti objektivno i prihvatljivo te stranke na isto nisu isticale daljnje prigovore i primjedbe.

19. Slijedom svega navedenog i dokumentacije koja prileži spisu te iz provedenih dokaza, proizlazi da je povrijeđeno pravo osobnosti tužiteljice na tjelesno i duševno zdravlje, čime je istoj nastala neimovinska šteta u smislu čl. 19. st. 2. u svezi s čl. 1046. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje ZOO).

20. Utvrđena težina povreda i okolnosti u slučaju opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu sukladno čl. 1100. st. 1. ZOO-a. Naime, u slučaju kumulacije više povreda prava osobnosti, kao što su u konkretnom slučaju pravo na tjelesno i duševno zdravlje, za tako međusobno povezane i isprepletene oblike tih povreda, ukazuje se opravdanim dosuditi jedan iznos pravične novčane naknade za sve utvrđene oblike neimovinske štete.

21. Sud je raspravljao i utvrdio činjenice koje je tužiteljica navela u tužbi: fizičke bolove, strah, te zaostale trajne posljedice i zaostalo naruženje, budući su one u smislu odredbe čl. 1100. st. 1. ZOO-a kriteriji (mjerila), odnosno kvalifikatorne okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu.

22. Naime, kada je riječ o dosuđenju pravične novčane naknade neimovinske štete, za istaknuti je da pravična novčana naknada nema samo kompenzacijsku već i satisfakcijsku funkciju, gdje su navedene funkcije pravične novčane naknade fokusirane na oštećenika i potrebu da se on barem približno dovede u stanje u kojem je bio prije poduzimanja štetne radnje i nastupanja njezinih štetnih posljedica.

23. Za istaknuti je kako je tužiteljica nedvojbeno bila sudionikom predmetnog štetnog događaja, da je ista zadobila tjelesne ozljede pobliže opisane u prileżećoj medicinskoj dokumentaciji te da je za predmetni štetni događaj isključivo odgovoran osiguranik tuženika, kao i da su zadobivene ozljede zahtijevale od tužiteljice mirovanje i primjenu adekvatnog liječenja kako bi došla u stanje u kojem je bila prije nastupanja štetnih posljedica predmetnog događaja, odnosno prije zadobivenih ozljeda, pretrpljenog straha i fizičkih bolova kao i zaostalih trajnih posljedica te zaostalog naruženja.

24. Uzimajući u obzir sve navedene činjenice, a posebice vrstu ozljeda, trajanje i intenzitet fizičkih bolova, pretrpljeni strah, te zaostale trajne posljedice i zaostalo naruženje prema utvrđenju vještaka dr. Miljenka Franića, a čiji je nalaz i mišljenje sud u cijelosti prihvatio kako je to prethodno pojašnjeno, te neugodnosti koje je tužiteljica trpjela tijekom liječenja, kao i trajanje i intenzitet fizičkih bolova i straha, opseg trajnih posljedica u odnosu na smanjenje životnih aktivnosti i zaostalo naruženje, to sud smatra kako tužiteljici pripada pravo na naknadu štete zbog povrede prava osobnosti u vidu povrede na duševno i tjelesno zdravlje temeljem odredbe čl. 1100. st. 1. i 2. ZOO-a, u ukupnom iznosu od 1.345,00 eura (odnosno iznos od 6.180,00 eura umanjen za nesporno isplaćeni iznos od 4.835,00 eura) pri čemu sud ukazuje kako je pri određivanju visine pravične novčane naknade uzeo u obzir i promjene u vrijednosti valute Republike Hrvatske uzrokovane inflatornim kretanjima koja su intenzivna posljednjih nekoliko godina, te se koristio i podacima Državnog zavoda za statistiku o stopi inflacije mjerenoj indeksom promjena potrošačkih cijena u odnosu na 2020. od posljednje promjene Orijentacijskih kriterija gdje su se troškovi života u više navrata povisili u svim segmentima, kako u Republici Hrvatskoj tako i u globalnim razmjerima. Sud ističe kako je ove okolnosti uzeo u obzir i kod odmjeravanja visine cijene sata za tuđu nestručnu pomoć, kako je to navedeno u nastavku obrazloženja.

25. Temeljem čl. 1095. st. 1. ZOO-a, tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi mu troškove oko liječenja i druge troškove u vezi s time.

26. Time je sud našao osnovanim tužbeni zahtjev tužiteljice s osnova imovinske štete na ime tuđe pomoći i njege u visini od 285,00 eura (odnosno 450,00 eura umanjeno za nesporno isplaćeni iznos od 165,00 eura). Prema odredbama čl. 1089. st. 2. ZOO-a tužiteljica ima pravo na naknadu troškova neophodne tuđe pomoći i njege prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke prema neto zaradi osobe koja bi u mjestu u kojem je tuđa pomoć i njega pružana bila sposobna pružiti takvu uslugu. Tužiteljica ima pravo na naknadu štete za tuđu pomoć i njegu i onda kada je ta pomoć pružena besplatno, što je ovdje slučaj (tužiteljica nije dostavila račun ovlaštene ustanove za pružanje takvih usluga) uz naznaku da se radilo o pružanju tuđe pomoći i njege nakon liječničke obrade te otpusta kući, a po zadobivenim ozljedama.
27. Sud je prema slobodnoj ocjeni, a primjenom čl. 223. ZPP-a i čl. 10. ZPP-a, jer bi svaki drugi način utvrđivanja uzrokovao nerazmjerne troškove, a također bi postupak u ovoj pravnoj stvari bio nepotrebno produžen, imajući u vidu domicil tužiteljice i cijenu radne snage koja je sposobna pružiti slične usluge, a sve bez poreznog opterećenja, utvrdio da je cijena jednog sata za pružanje pomoći i njege primjerena u iznosu od 5,00 eura.
28. Iz nalaza i mišljenja utvrđeno je kako je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od 90 sati, a koju pomoć su istoj pružali ukućani (što su stranke učinile nespornim u prethodnom postupku) te se ista sastojala u pomoći pri obavljanju osobne higijene, odijevanja, hranjenja, dok je cijenu sata u visini od 5,00 eura utvrdio sud, kako je to prethodno navedeno, to tužiteljici, a temeljem čl. 1089. st. 2. ZOO-a u svezi odredbe čl. 223. ZPP-a pripada pravo na iznos naknade štete za tuđu pomoć u visini od 285,00 eura, čime je odlučeno u izreci presude.
29. Nadalje, tužiteljica je sukladno čl. 1095. st. 1. ZOO-a potraživala od tuženika i naknadu troškova liječenja, koju osnovanost je sud utvrdio provedenim medicinskim vještačenjem gdje je vještak dr. Miljenko Franić naveo da su navedeni troškovi opravdani no da ih je mogla obaviti i putem HZZO-a, dok je visinu navedenog potraživanja sud utvrdio uvidom u priložene račune s lista 32-50 spisa (iznos od 300,00 eura po računu 941/P1/1 od 23. prosinca 2024., iznos od 840,00 eura po računu 76/P1/1 od 10. siječnja 2025., iznos od 184,00 eura po računu 482/1/1 od 21. siječnja 2025., iznos od 300,00 eura po računu 249/P1/1 od 27. siječnja 2025., iznos od 182,00 eura po računu 644/C/1 od 7. ožujka 2025., iznos od 194,00 eura po računu 755/C/1 od 14. ožujka 2025., iznos od 166,00 eura po računu 861/C/1 od 25. ožujka 2025., iznos od 102,00 eura po računu 209/C/2 od 27. ožujka 2025., te iznos od 153,00 eura po računu 989/C/1 od 4. travnja 2025.), čime sud smatra kako tužiteljica ima pravo na naknadu istog, iako nije navedene pretrage i fizikalnu terapiju odradila na teret HZZO-a obzirom je općepoznata činjenica kako se dijagnostičke i specijalističke pretrage te fizikalna terapija putem HZZO-a čekaju iznimno dugo te je tužiteljica prema mišljenju ovog suda postupala odgovorno u svrhu zaštite svog zdravlja i sprečavanja daljnjeg pogoršanja, čime je sud dosudio tužiteljici na ime troškova liječenja iznos od 2.421,00 eura, kako je to ista i zatražila, te je odlučio kao u izreci presude.
30. Odredbom čl. 1103. ZOO-a propisano je kako obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.
31. Da bi tuženik mogao isplatiti tužiteljici naknadu neimovinske štete i imovinske štete za tuđu pomoć, te troškove liječenja, mora mu biti poznat, kako opseg, tako i visina njegove obveze, a za to je nužno da je tuženiku dostavljena relevantna medicinska dokumentacija na temelju koje se može utvrditi u kojem opsegu je došlo do povrede tjelesnog i duševnog zdravlja tužiteljice te koji je opseg potrebne tuđe pomoći, duljina trajanja bolovanja i nastali troškovi liječenja. Sud ukazuje kako u spisu prileži odštetni zahtjev koji je tužiteljica popunila i predala kod tuženika 15.

studenog 2024. (koji primitak je tuženik potvrdio na listu 8 spisa u odgovoru na isti), a koji primitak tuženik nije osporio tijekom postupka. Sud ukazuje kako spisu ne prileži odštetni zahtjev tužiteljice sastavljen po punomoćniku odvjetniku ili tužiteljici osobno koji je ista sastavljala naknadno nakon provedenog liječenja obzirom zadnji račun na ime troškova liječenja datira od 4. travnja 2025.

32. Sud ističe da je zaključkom sa sastanka predsjednika Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanog u Šibeniku, broj Su-IV-155/16 zaključeno da zatezne kamate na iznos naknade neimovinske štete teku od dana podnošenja zahtjeva u mirnom postupku odgovornom osiguratelju, a ako takav zahtjev nije bio podnesen, onda od podnošenja tužbe, i to za onu štetu koja je u tom trenutku nastala, odnosno, koja je u tom trenutku po redovnom tijeku bila predvidiva (tako i Rev 1056/2017-3 od 27. travnja 2021. i Rev-1721/2015 od 23. ožujka 2022.). Kako su tužiteljici već u trenutku predaje odštetnog zahtjeva tuženiku bile dijagnosticirane sve tjelesne ozljede koje su ovim postupkom utvrđene i po provedenom medicinskom vještačenju, to je navedena šteta svakako bila predvidiva u tom trenutku. Slijedom navedenog, obzirom na izražena mišljenja u odlukama Vrhovnog suda RH, sud ukazuje kako time tužiteljica ima pravo na zatezne kamate na neimovinsku štetu od trenutka podnošenja odštetnog zahtjeva i kako spisu prileži samo odštetni zahtjev od 15. studenog 2024. onda od navedenog datuma, no kako tužiteljica navedene zakonske zatezne kamate potražuje od kasnijeg datuma, od 11. lipnja 2025., a što je povoljnije za tuženika, to su iste dosuđene od 11. lipnja 2025. te je odlučeno kao u izreci presude.

33. Odredbom čl. 1086. ZOO-a obveza naknade štete smatra se dospjelom od trenutka nastanka štete čime sud ukazuje kako tužiteljica ima pravo na zatezne kamate na imovinsku štetu na ime tuđe pomoći i njege od trenutka nastanka iste no kako ista kamate potražuje i od kasnijeg datuma odnosno od 11. lipnja 2025. što je povoljnije za tuženika, to su zakonske zatezne kamate na ime potraživanja za tuđu pomoć i njegu dosuđene tužiteljici od 11. lipnja 2025. do isplate, čime je odlučeno kao u izreci presude.

34. Nadalje, u odnosu na zatražene zakonske zatezne kamate na ime troškova liječenja u iznosu od 2.421,00 eura, sud ukazuje kako tužiteljica ima pravo na iste od dana nastanka navedenih troškova, kako je to ista i zatražila i to na iznos od 300,00 eura po računu 941/P1/1 od 23. prosinca 2024. do isplate, na iznos od 840,00 eura po računu 76/P1/1 od 10. siječnja 2025. do isplate, na iznos od 184,00 eura po računu 482/1/1 od 21. siječnja 2025. do isplate, na iznos od 300,00 eura po računu 249/P1/1 od 27. siječnja 2025. do isplate, na iznos od 182,00 eura po računu 644/C/1 od 7. ožujka 2025. do isplate, na iznos od 194,00 eura po računu 755/C/1 od 14. ožujka 2025. do isplate, na iznos od 166,00 eura po računu 861/C/1 od 25. ožujka 2025. do isplate, na iznos od 102,00 eura po računu 209/C/2 od 27. ožujka 2025. do isplate, te na iznos od 153,00 eura po računu 989/C/1 od 4. travnja 2025. do isplate, a što je u skladu i sa računima priloženim na listu 32-50 spisa, to je sud udovoljio i tom zahtjevu tužiteljice, kako je to odlučeno u izreci presude.

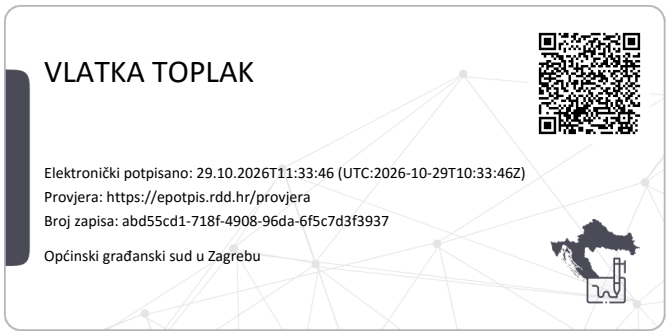
35. Kako je tužiteljica postavljenim tužbenim zahtjevom od 2. lipnja 2026. zatražila isplatu ukupnog iznosa od 4.051,00 eura to je sud istoj kako je to prethodno pojašnjeno dosudio iznos od 1.630,00 eura na ime neimovinske štete, te imovinske za tuđu pomoć i njegu i iznos od 2.421,00 eura na ime troškova liječenja kako je to odlučeno u izreci presude.

36. Stopa zatezne kamate na dosuđeni iznos utvrđena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, te odredbi čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 156/22) i čl. 1. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 155/23).

37. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, čl. 155. ZPP-a, Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika rad (Narodne novine broj 142/12, 108/14, 126/22, 138/23, dalje Tarifa) te priloženom troškovniku, sve sukladno vrijednosti predmeta spora od 4.051,00 eura prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu dok je stopa zatezne kamate na trošak određena sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a. Tužiteljici je tako priznat trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 2.143,16 eura i to na ime sastava tužbe prema Tbr. 7/1 te podneska od 5.3.2026., 2.6.2026. i 27.8.2026. prema Tbr. 8/1, potom za zastupanje po odvjetniku na ročištima dana 13.3.2026., 8.6.2026. i 15.9.2026. prema Tbr. 9/1 za svaku radnju u iznosu od po 200,00 eura, sve uz pripadajući PDV 25%, čemu je valjalo pridodati i trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 300,00 eura, te zatraženi trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od po 46,58 eura sukladno odredbi Tar. br. 1. i Tr. br. 2. toč. 1. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 9/21, 37/23), što prema uspjehu u sporu ukupno iznosi 2.143,16 eura, čime je odlučeno kao pod toč. I. rješenja u odnosu na trošak tužiteljice i u točki III. u odnosu na trošak tuženika sukladno čl. 154. st. 1. ZPP-a.
38. Odluka o tijeku zateznih kamata na trošak parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a.

Zagreb, 29. listopada 2026.

Sudac:
Vlatka Toplak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi pisano u 3 istovjetna primjerka putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:
1. tužiteljici po pun. uz sudsku pristojbu na presudu
2. tuženiku

U Zagrebu, dana 29. listopada 2026. godine
Viši sudski savjetnik-specijalist: Lidija Đogaš Batovanja

Broj zapisa: **9-3088f-5ca63**

Kontrolni broj: **07ae4-4c5a5-9c5d3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.